

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 maja 2022 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 423 z późn. zm.), art. 83 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740) w związku z art. 300 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320), stwierdził, iż A. T. nie podlega od dnia 11 stycznia 2022 roku obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu, jako pracownik u płatnika składek w Firmie Handlowej (...) w Ł..

W ocenie organu rentowego, zgłoszenie A. T. do ubezpieczeń u płatnika składek na krótko przed jej niezdolnością do pracy przypadającą w okresie ciąży miało jedynie na celu uprawdopodobnienie nawiązania z nią stosunku pracy oraz świadczenia pracy na rzecz płatnika składek, a co za tym idzie nabycie tytułu do ubezpieczenia chorobowego i uzyskanie prawa do wypłaty świadczeń z tego ubezpieczenia.

/decyzja z dnia 26 maja 2022 roku – k. 67-71 załączonych akt rentowych/

W dniu 21 czerwca 2022 roku A. T. odwołała się od powyższej decyzji, zaskarżając ją w całości oraz wnosząc o jej zmianę. /odwołanie – k. 3-5/

W odpowiedzi na odwołanie złożonej w dniu 13 lipca 2022 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania wywodząc, jak w zaskarżonej decyzji. /odpowiedź na odwołanie – k. 25-26/

S. P. przyłączył się do stanowiska ZUS, oświadczając że wnioskodawczyni podjęła u niego pracę w celu wyłudzenia świadczeń z ZUS. /oświadczenie płatnika – e protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:02:09 i dalej/

Na rozprawie w dniu 9 maja 2023 roku pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie oraz wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. /oświadczenie pełnomocnika wnioskodawczyni – e – protokół z dnia 9 maja 2023 roku – 00:20:23 i dalej, oświadczenie pełnomocnika organu rentowego – e – protokół z dnia 9 maja 2023 roku – 00:24:05 i dalej/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

A. T. urodziła się w dniu (...). /bezsporne/

W dniu 16 czerwca 2010 roku A. T. uzyskała licencjat na kierunku turystyka i rekreacja w specjalności (...) Turystycznego, z kolei w dniu 21 kwietnia 2013 roku A. T. uzyskała tytuł zawodowy magistra socjologii. /kserokopie dyplomów – k. 62-65 załączonych akt rentowych/

Przed podjęciem pracy u płatnika składek wnioskodawczyni zatrudniona była, jako sekretarka, wcześniej asystentka do spraw zakupów, natomiast w pierwszym miejscu pracy – jako recepcjonistka. Pracę zawodową odwołująca zakończyła w grudniu 2013 roku i wyjechała za granicę (do Rosji) na 8 lat. Z Rosji do Polski wróciła w 2021 roku. /zaświadczenie o zatrudnieniu na podstawie umowy zlecenia – k. 53 załączonych akt rentowych, świadectwo pracy z dnia 14 sierpnia 2007 roku – k. 50-51 załączonych akt rentowych, zeznania świadka A. T. – e – protokół z dnia 27 października 2022 roku – 01:24:26 i dalej, przesłuchanie wnioskodawczyni - e – protokół rozprawy z dnia 9 maja 2023 roku – 00:05:52 i dalej w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:31:22 i dalej /

Po powrocie do Polski wnioskodawczyni poszukiwała pracy w Ż., B. i S.. Nie była zarejestrowana w Urzędzie Pracy, jako osoba bezrobotna. /przesłuchanie wnioskodawczyni - e – protokół rozprawy z dnia 9 maja 2023 roku – 00:05:52 i dalej w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:31:22 i dalej/

Wnioskodawczyni nie знаła wcześniej (przed zatrudnieniem) S. P.. /przesłuchanie wnioskodawczyni - e – protokół rozprawy z dnia 9 maja 2023 roku – 00:05:52 i dalej w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:31:22 i dalej /

Firma płatnika składek współpracowała z C., zajmowała się sprowadzaniem z C. i dystrybucją galanterii damskiej: szalików, toreb, czapek i rękawiczek. /przesłuchanie wnioskodawczyni - e – protokół rozprawy z dnia 9 maja 2023 roku – 00:05:52 i dalej w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:31:22 i dalej /

A. T. znalazła ogłoszenie o pracę na portalu (...), wysłała za pośrednictwem tego portalu swoje CV i po kilku dniach otrzymała telefon od płatnika z zaproszeniem na rozmowę. /przesłuchanie wnioskodawczyni - e – protokół rozprawy z dnia 9 maja 2023 roku – 00:05:52 i dalej w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:31:22 i dalej /

W dniu 10 stycznia 2022 roku skarżąca udała się na rozmowę ze S. P., podczas której płatnik składek zaproponował jej stanowisko pracownika biurowego, na którym miała zajmować się przyjmowaniem zamówień od klientów, zamawianiem towarów oraz rozwiązywaniem sporów w związku z zamówieniami. /zeznania świadka B. T. – e – protokół z dnia 27 października 2022 roku – 01:13:13 i dalej, zeznania świadka K. F. (1) – e – protokół z dnia 18 kwietnia 2023 roku – 00:14:51 i dalej, przesłuchanie wnioskodawczyni - e – protokół rozprawy z dnia 9 maja 2023 roku – 00:05:52 i dalej w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:31:22 i dalej /

W dniu 11 stycznia 2022 roku doszło do zawarcia pomiędzy S. P. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą - Firma Handlowa (...) w Ł. a A. T. umowy o pracę na okres próbny od dnia 11 stycznia 2022 roku do dnia 31 marca 2022 roku, na mocy której wnioskodawczyni została zatrudniona na stanowisku pracownika biura w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem w kwocie 3.639,65 zł brutto miesięcznie. /umowa o pracę na okres próbny z dnia 11 stycznia 2022 roku – k. 351/

Orzeczeniem lekarskim nr (...) z dnia 14 stycznia 2022 roku stwierdzono, iż A. T., wobec braku przeciwwskazań lekarskich, jest zdolna do podjęcia pracy na stanowisku pracownika biurowego. /orzeczenie lekarskie nr (...) z dnia 14 stycznia 2022 roku – k. 49 załączonych akt rentowych/

Płatnik składek zgłosił A. T. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych tj. emerytalnego, rentowych, chorobowego, wypadkowego i obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 11 stycznia 2022 roku, jako pracownika. Zgłoszenie do ubezpieczeń płatnik składek przekazał w dniu 15 stycznia 2022 roku. /bezsporne/

A. T. została przeszkolona przez M. Ż. oraz K. F. (1). W okresie późniejszym współpracowała z tymi osobami. K. F. (1) uczyła wnioskodawczynię jak obsługiwać klientów zagranicznych. /zeznania świadka M. Ż. – e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:06:50 i dalej, zeznania świadka K. F. (1) – e – protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2023 roku – 00:14:51 i dalej, przesłuchanie wnioskodawczyni - e – protokół rozprawy z dnia 9 maja 2023 roku – 00:05:52 i dalej w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:31:22 i dalej /

Początkowo wnioskodawczyni pomagała w obsłudze sklepu internetowego, zajmowała się także metkowaniem i układaniem towaru. W okresie tym w zakładzie pracy płatnika składek było wolne stanowisko obsługi klientów hurtowych w Polsce. Wnioskodawczyni na mocy decyzji przełożonego przeszła do obsługi klientów hurtowych. Zajęła się kontaktem z kontrahentami chińskimi (wcześniej kontrahentami zagranicznymi trudniła się A. Z.). Osoba, która wcześniej zajmowała się obsługą klientów hurtowych tj. K. F. (1) zaczęła wykonywać swoje obowiązki związane z obsługą sklepu internetowego. Pracownicy wzajemnie się wymieniali. M. Ż. zajmowała się tylko sklepem internetowym. /zeznania świadka M. Ż. – e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:06:50 i dalej, zeznania świadka K. F. (1) – e – protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2023 roku – 00:14:51 i dalej/

W czasie pracy wnioskodawczynie zajmowała się zamawianiem towarów u kontrahentów zagranicznych, przyjmowała zamówienia od polskich klientów na towary, pakowała towary i wysyłała je do klientów, brała udział w inwentaryzacji oraz przygotowywaniu do tragów.

W ramach obsługi sklepu internetowego A. T. wprowadzała produkty do sklepu, przygotowywała produkty z zamówienia, pakowała je i wysyłała.

W pierwszym okresie zatrudnienia skarżąca wraz z K. F. (1) wykonywały inwentaryzację, zliczały towar w siedzibie firmy, sporządziły z tych czynności wewnętrzny protokół. W czasie inwentaryzacji wnioskodawczynie zapisywała towar na kartce, później te dane przekazywała M. Ż., która wprowadzała dane do systemu. Wnioskodawczynie spędziła przy inwentaryzacji cały dzień, łącznie inwentaryzacja trwała tydzień.

/zeznania świadka K. F. (1) – e – protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2023 roku – 00:25:50 i dalej, przesłuchanie wnioskodawczynie - e – protokół rozprawy z dnia 9 maja 2023 roku – 00:05:52 i dalej w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:31:22 i dalej/

Wnioskodawczynie kontaktowała się z kontrahentami za pomocą aplikacji W.. Pozostawała w kontakcie z firmami (...) działającymi na terenie Polski. Pozostawała w kontakcie e-mailowym z firmami współpracującymi z zakładem pracy płatnika składek. /wiadomości e-mail z dnia 15 lutego 2022 roku, 14 lutego 2022 roku, 11 lutego 2022 roku, 7 lutego 2022 roku, 3 lutego 2022 roku, 2 lutego 2022 roku, 20 stycznia 2022 roku, 21 stycznia 2022 roku i 14 stycznia 2022 roku – k. 10-19, wiadomości e-mail – k. 146-147, k. 221, k. 224-227 i nast., k. 456 i nast., zeznania świadka M. Ż. – e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:06:50 i dalej, przesłuchanie wnioskodawczynie - e – protokół rozprawy z dnia 9 maja 2023 roku – 00:05:52 i dalej w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:31:22 i dalej /

Wnioskodawczynie wystawiała faktury w programie Subiekt, w którym wybierała kontrahenta, wprowadzała towar oraz jego ilość, a nadto termin płatności, ustalany przez inne pracownice.

Początkowo, skarżąca logowała się pod nazwiskiem swojej poprzedniczki, a później pod nazwiskiem K. F. (2) i kolejno pod swoim.

Wnioskodawczynie pracowała na komputerze firmowym, miała przydzielone biurko. Do każdego komputera przypisany był ten sam ogólny login, każdy miał do niego dostęp.

/faktura VAT (...) z dnia 8 lutego 2022 roku – k. 419, faktura VAT (...) z dnia 9 lutego 2022 roku – k. 20, faktura VAT (...) z dnia 10 lutego 2022 roku – k. 462, wydanie zewnętrzne z VAT (...) z dnia 18 lutego 2022 roku – k. 22, zeznania świadka A. T. – e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 01:24:26 i dalej, zeznania świadka K. F. (1) – e – protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2023 roku – 00:14:51 i dalej, przesłuchanie wnioskodawczynie - e – protokół rozprawy z dnia 9 maja 2023 roku – 00:05:52 i dalej w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:31:22 i dalej //

Powyższe obowiązki wnioskodawczynie wykonywała w Ł. przy ul. (...), nie pracowała zdalnie. /zeznania świadka M. Ż. – e – protokół z dnia 27 października 2022 roku – 00:06:50 i dalej, przesłuchanie wnioskodawczynie - e – protokół rozprawy z dnia 9 maja 2023 roku – 00:05:52 i dalej w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:31:22 i dalej/

A. T. pracowała 8 godzin dziennie od poniedziałku do piątku. Płatnik składek umożliwiał pracę w godzinach 7:00-15:00 lub 8:00-16:00. /lista obecności za luty 2022 roku – k. 8, zeznania świadka B. T. – e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 01:13:13 i dalej, zeznania świadka M. Ż. – e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:06:50 i dalej, zeznania świadka K. F. (1) – e – protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2023 roku – 00:14:51 i dalej, przesłuchanie wnioskodawczynie - e – protokół rozprawy z dnia 9 maja 2023 roku –

00:05:52 i dalej w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:31:22 i dalej/

W spornym okresie wnioskodawczynie mieszkała w S., dojeżdżała do pracy swoim samochodem. W czasie, kiedy świadczyła pracę, jej mąż – pracujący zdalnie w miejscu ich wspólnego zamieszkania dla (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. - o godzinie 8:00 zaprowadzał dwójkę dzieci do przedszkola i odbierał je o godzinie 12:00. A. T. posiadał zgodę pracodawcy na samodzielne ustalanie godzin pracy i odbiór dzieci z przedszkola w trakcie dnia pracy. /zeznania świadka B. T. – e – protokół z dnia 27 października 2022 roku – 01:13:13 i dalej, zeznania świadka A. T. – e – protokół z dnia 27 października 2022 roku – 01:24:26 i dalej, zeznania świadka K. F. (1) – e – protokół z dnia 18 kwietnia 2023 roku – 00:14:51 i dalej, przesłuchanie wnioskodawczynie - e – protokół rozprawy z dnia 9 maja 2023 roku – 00:05:52 i dalej w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:31:22 i dalej/

A. T., będący obywatelem Federacji Rosyjskiej, posiada kartę bankomatową, która jest aktywna dopiero od lutego 2023 roku. Wcześniej takową nie dysponował, dokonywał zakupów gotówką (przywiezioną z Rosji) lub używając karty swojej żony. A. T. pożyczala mu swoją kartę kilka razy na miesiąc, w zależności od potrzeb. Karty tej A. T. używał w S., K., w Ł. i na stacji benzynowej oraz w W.. W styczniu 2022 roku oraz w lutym 2022 roku odbywał wyjazdy służbowe. W trakcie tych wyjazdów dysponował kartą odwołującą. Wyjazdy trwały nawet 4 dni w tygodniu. A. T. służbowo wyjeżdżał do Ł., P., K., E., K., W., w stronę K. i do S.. Nie otrzymywał delegacji na wyjazdy służbowe. Wyjazdy były zlecane mu ustnie lub za pośrednictwem wiadomości e-mail. A. T. wypełniał tzw. „kilometrówkę” i pobierał zwrot kosztów od pracodawcy.

Wynagrodzenie A. T. było przelewane na konto bankowe jego żony. A. T. nie posiadał w spornym okresie własnego rachunku bankowego w Polsce.

W okresie tym A. T. używał numeru telefonu zarejestrowanego na swego teścia, ojca wnioskodawczynie - R. T..

/historia operacji na koncie bankowym – k. 398-405, wydruki lokalizacji z telefonu A. T. z aplikacji G. M. – k. 628-713, nadto: zeznania świadka A. T. – e – protokół rozprawy z dnia 9 marca 2023 roku – 00:16:12 i dalej/

Pracę skarżącej nadzorował płatnik składek – S. P.. On wydawał jej bezpośrednio polecenia oraz egzekwował wykonanie przez nią pracy. Płatnik składek nigdy nie kwestionował faktu zatrudnienia skarżącej. /zeznania świadka M. Ż. – e – protokół z dnia 27 października 2022 roku – 00:27:05 i dalej, zeznania świadka K. F. (1) – e – protokół z dnia 18 kwietnia 2023 roku – 00:14:51 i dalej/

Na badaniu USG przeprowadzonym w dniu 28 grudnia 2021 roku w (...) Przychodni – (...) w S., u stwierdzono u wnioskodawczynie pęcherzyk ciążyowy zawierający żywy zarodek odpowiadający ciąży ok. 5 tygodni. (...) +.

W trakcie teleporady w dniu 5 stycznia 2022 roku dokonano oceny wyników badań laboratoryjnych wnioskodawczynie, z kolei w dniu 11 stycznia 2022 roku – oceny wyników cytologii.

Pierwsze badanie położnicze przeprowadzono u ubezpieczonej w dniu 19 stycznia 2022 roku.

/oryginał karty ciąży – k. 396, historie zdrowia i choroby – k. 122-124v/

W okresie od dnia 25 stycznia 2022 roku do dnia 1 lutego 2022 roku A. T. była niezdolna do pracy z powodu ostrego zapalenia krtani i tchawicy, z kolei od dnia 21 lutego 2022 roku do dnia 15 kwietnia 2022 roku z uwagi na opiekę położniczą z powodu stanów związanych z ciążą. /zestawienie zaświadczeń ubezpieczonej – k. 25 załączonych akt rentowych, zeznania świadka A. T. – e – protokół z dnia 27 października 2022 roku – 01:24:26 i dalej, przesłuchanie wnioskodawczynie - e – protokół rozprawy z dnia 9 maja 2023 roku – 00:05:52 i dalej w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:31:22 i dalej /

W Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych został złożony wniosek o wypłatę dla A. T. zasiłku chorobowego za okres od dnia 18 marca 2022 roku do dnia 15 kwietnia 2022 roku. /bezsporne/

W dniu 1 kwietnia 2022 roku doszło do zawarcia pomiędzy S. P. a A. T. umowy o pracę do dnia porodu od dnia 1 kwietnia 2022 roku na stanowisku pracownika biura w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem w kwocie 3.639,65 zł. /umowa o pracę z dnia 1 kwietnia 2022 roku – k. 352, nadto: zeznania wnioskodawczynie A. T. – e – protokół z dnia 9 maja 2023 roku – 00:05:52 i dalej w związku z e – protokołem z dnia 27 października 2022 roku – 00:12:58 i dalej/

Po tym, jak wnioskodawczynie zaczęła korzystać ze zwolnienia lekarskiego, jej obowiązki przejęła K. F. (1). Następnie stanowisko to zajęła M. O. i kolejno A. D.. /zeznania świadka M. Ż. – e – protokół z dnia 27 października 2022 roku – 00:06:50 i dalej/

W dniu 16 sierpnia 2022 roku A. T. urodziła syna M. T.. /kserokopia odpisu skróconego – k. 354, karta informacyjna – k. 140-141, nadto: przesłuchanie wnioskodawczynie - e – protokół rozprawy z dnia 9 maja 2023 roku – 00:05:52 i dalej w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami e – protokół rozprawy z dnia 27 października 2022 roku – 00:31:22 i dalej/

W związku z urodzeniem syna, w dniu 30 sierpnia 2022 roku wnioskodawczynie wniosła o udzielenie jej przysługujących z tego tytułu urlopów: macierzyńskiego w wymiarze 20 tygodni i bezpośrednio po nim urlopu rodzicielskiego w wymiarze 32 tygodni tj. w okresie od dnia 16 sierpnia 2022 roku do dnia 14 sierpnia 2023 roku. /wniosek o urlop macierzyński i rodzicielski – k. 353/

A. T. przekroczyła granicę Polski w dniach: 30 grudnia 2021 roku (wyjazd), 7 stycznia 2022 roku (przyjazd), 27 czerwca 2022 roku (wyjazd), 14 lipca 2022 roku (przyjazd). /informacja Straży Granicznej – k. 144/

W okresie spornym płatnik zatrudniał również P. J. – fotografa. /zeznania świadka K. F. (1) – e – protokół z dnia 18 kwietnia 2023 roku – 00:25:50 i dalej/

W okresie pracy A. T. płatnik składek zatrudniał 7 osób. /zestawienie pracowników – k. 356-357/

W 2021 roku S. P. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej uzyskał przychód w wysokości 1.392.846,50 zł, koszty wyniosły 1.256.019,16 zł, z kolei ostateczny dochód – 136.827,34 zł.

Według podatkowej księgi przychodów i rozchodów, w grudniu 2021 roku płatnik składek uzyskał łączny przychód w kwocie 1.503.085,85 zł, z kolei wydatki wyniosły – 402.547,15 zł. W styczniu 2022 roku przychód z działalności gospodarczej płatnika składek zamykał się w kwocie 77.935,12 zł, z kolei wydatki w kwocie 28.987,25 zł.

/zestawienie przychodów i kosztów – k. 359, podatkowe księgi przychodów i rozchodów – k. 361-394/

Wnioskodawczynie z tytułu zatrudnienia u płatnika składek otrzymała na konto bankowe następujące kwoty wynagrodzenia za pracę:

- za styczeń 2022 roku – 1.589,33 zł;

- za luty 2022 roku – 1.619,55 zł oraz 1.103,20 zł;

- za marzec 2022 roku – 3x 500,00 zł.

/potwierdzenia przelewów – k. 89-94/

Płatnik składek złożył za A. T. dokumenty rozliczeniowe od stycznia 2022 roku do kwietnia 2022 roku, w których wykazał pełny wymiar czasu pracy oraz obliczył i rozliczył za nią składki na ubezpieczenia społeczne od miesięcznej podstawy ich wymiaru w wysokości: (...) – 2.024,01 zł, (...) – 2.547,77 zł, 03 i (...) – 0,00 zł. Ponadto, płatnik składek

wykazał okres nieobecności usprawiedliwionej bez prawa do zasiłku od dnia 25 stycznia 2022 roku do dnia 1 lutego 2022 roku, wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy finansowane ze środków pracodawcy od dnia 21 lutego 2022 roku do dnia 17 marca 2022 roku oraz zasiłek chorobowy od dnia 18 marca 2022 roku do dnia 30 kwietnia 2022 roku.

/bezsporne/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów, na które składały się dokumentacja załączona do akt niniejszego postępowania, jak również znajdująca się w aktach organu rentowego, a ponadto zeznania świadków B. T., A. T., M. Ż. i K. F. (1) oraz przesłuchanie wnioskodawczyni.

Sąd nie dał wiary zeznaniom wnioskodawczyni jedynie w zakresie, w jakim twierdziła, iż w dniu zawarcia umowy o pracę nie wiedziała, iż jest w ciąży, natomiast informację o tym stanie powzięła dopiero w dniu 19 stycznia 2022 roku w trakcie konsultacji, która odbyła się u dr A. W..

Powyższe przeczy jednak przedłożonej do akt sprawy dokumentacji medycznej, na podstawie której Sąd ustalił, iż w trakcie badania USG przeprowadzonego w dniu 28 grudnia 2021 roku w (...) Przychodni – (...) w S., u wnioskodawczyni stwierdzono pęcherzyk ciążyowy zawierający żywy zarodek odpowiadający ciąży ok. 5 tygodni ciąży. Ubezpieczona kategorycznie zaprzeczyła, by lekarz podczas wizyty w tej dacie przekazał stosowe wiadomości o ciąży.

W ocenie Sądu, przy uwzględnieniu obowiązków ciążyących na lekarzach określonych specjalizacji, niemożliwym było, by skarżąca po dokonanych badaniu (USG) nie uzyskała tak istotnej informacji. W tych granicach, za mało wiarygodne należało uznać także zeznania świadka A. T. – męża odwołującej, który zaznaczał, iż o ciąży wraz z A. T. dowiedzieli się pod koniec stycznia 2022 roku.

Skarżąca całkowicie kwestionowała również, iż w dniach 5 stycznia 2022 roku oraz 11 stycznia 2022 roku udzielono jej teleporad, w trakcie których dokonano oceny wyników badań i cytologii. Twierdzenia te stoją w oczywistej sprzeczności z dokumentacją medyczną, która wprost wskazywała, iż odwołująca we wskazanych datach została poddana konsultacjom lekarskim.

W konsekwencji Sąd uznał, iż twierdzenia A. T. w tym zakresie nie mogą stanowić podstawy poczynionych ustaleń faktycznych, a walor wiarygodności nadał dokumentacji przedłożonej przez właściwą placówkę medyczną.

Należy zaznaczyć, iż w trakcie postępowania dowodowego świadkowie podawali różne godziny pracy skarżącej w zakładzie pracy płatnika składek, różnorodność ta wynikała także z zapisów zawartych na liście obecności za miesiąc luty 2022 roku, przedłożonej przez wnioskodawczynię. Niemniej jednak, materiał dowodowy pozwolił Sądowi na jednoznaczne stwierdzenie, iż płatnik składek zapewniał ruchomy czas pracy, według którego wnioskodawczyni mogła rozpocząć pracę pomiędzy godziną 7:00 a godziną 8:00 i zakończyć ją odpowiednio po przepracowaniu 8 godzin pracy danego dnia. Świadkowie wprost wskazywali, iż A. T. przebywała w firmie (...) codziennie od poniedziałku do piątku przez 8 godzin.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1 i art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych /t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1009 z późn. zm./, pracownicy, to jest osoby pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, chorobowemu oraz wypadkowemu w okresie od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

O uznaniu stosunku łączącego dwie osoby za stosunek pracy rozstrzygają przepisy prawa pracy.

Według art. 22 § 1 Kodeksu pracy, przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Do cech pojęciowych pracy stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika w ramach stosunku pracy należą osobiste i odpłatne jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał, bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne /wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006 roku, III AUa 433/2005, Wspólnota (...)/. Podleganie pracowniczemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy /wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 roku, II UK 43/05, OSNAPiUS rok 2006/15 – 16/251/.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy stanął na stanowisku, iż umowa o pracę zawarta między ubezpieczoną A. T. a płatnikiem składek S. P. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa S. P. w Ł. jest nieważna, bowiem została zawarta dla pozor.

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozor.

Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują łącznie następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozor, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozor, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczonymi a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie stron na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże, zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 14 marca 2001 roku /sygn. akt III UKN 258/00, opubl. OSNAP 2002/21/527/, nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował. Nie wyklucza to rozważenia, czy w konkretnym przypadku zawarcie umowy zmierzało do obejścia prawa (art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p.).

O czynności prawnej mającej na celu obejście ustawy można mówić wówczas, gdy czynność taka pozwala na uniknięcie zakazów, nakazów lub obciążeń wynikających z przepisu ustawy i tylko z takim zamiarem została dokonana. Nie jest natomiast obejściem prawa dokonanie czynności prawnej w celu osiągnięcia skutków, jakie ustawa wiąże z tą czynnością prawną. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalno-rentowego, chorobowego i wypadkowego, podjęcie zatrudnienia w celu objęcia ubezpieczeniem i ewentualnego korzystania ze świadczeń z tego ubezpieczenia nie może być kwalifikowane, jako obejście prawa.

W sytuacji, gdy wolą stron zawierających umowę było faktyczne nawiązanie stosunku pracy i doszło do świadczenia pracy za wynagrodzeniem, sama świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa /wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2008 roku, II UK 334/07, opubl. L./.

Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 24 lutego 2010 roku w sprawie o sygn. akt II UK 204/09 /LEX nr 590241/, iż o tym czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste

realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Istotne więc jest, aby stosunek pracy zrealizował się przez wykonywanie zatrudnienia o cechach pracowniczych.

W uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2010 roku w sprawie o sygn. akt I UK 43/10 /Lex nr 619658/ można wyczytać, że umowa o pracę jest zawarta dla pozorów, a przez to nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a podmiot wskazany jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli strony z góry zakładają, iż nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585 ze zm.) wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalnego i rentowych oraz wypadkowego i chorobowego, to podjęcie zatrudnienia w celu objęcia tymi ubezpieczeniami i ewentualnie korzystania z przewidzianych nimi świadczeń nie jest obejściem prawa.

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2010 roku w sprawie o sygn. akt I UK 74/10 /LEX nr 653664/ stwierdzono zaś, że podstawą ubezpieczenia społecznego jest rzeczywiste zatrudnienie, a nie sama umowa o pracę (art. 22 k.p., art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 13 pkt 1 w/w ustawy). Umowa o pracę nie jest czynnością wyłącznie kauzalną, gdyż w zatrudnieniu pracowniczym chodzi o wykonywanie pracy. Brak pracy podważa sens istnienia umowy o pracę. Innymi słowy, jej formalna strona, nawet połączona ze zgłoszeniem do ubezpieczenia społecznego, nie stanowi podstawy takiego ubezpieczenia.

Z powyższego jednoznacznie wynika, że motywacja skłaniająca do zawarcia umowy o pracę nie ma znaczenia dla jej ważności przy tym wszak założeniu, że nastąpiło rzeczywiste jej świadczenie zgodnie z warunkami określonymi w art. 22 § 1 k.p. Tym samym, nie można byłoby czynić A. T. zarzutów, że zawarła umowę o pracę jedynie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczeń społecznych, pod tym wszakże warunkiem, że na podstawie kwestionowanej umowy realizowałaby zatrudnienie o cechach pracowniczych.

Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 sierpnia 2013 roku, sygn. akt II UK 11/13 /LEX nr 1375189/, jeżeli strony umowy o pracę nie zamierzają wywołać skutku prawnego w postaci nawiązania stosunku pracy, a ich oświadczenia uzewnętrznione umową o pracę zmierzają wyłącznie do wywołania skutku w sferze ubezpieczenia społecznego, to taka umowa, jako pozorna, jest nieważna (art. 83 § 1 k.c.).

Głównym celem zawarcia umowy o pracę winno być nawiązanie stosunku pracy, a jedynie rezultatem i pośrednim celem zatrudnienia jest uzyskanie wskazanych korzyści. Podkreślić przy tym należy, że zarówno przepisy prawa pracy, prawa ubezpieczeń społecznych, jak i przepisy ustrojowe pozwalają kształtować elementy stosunku pracy zgodnie z wolą stron.

Mając na uwadze dotychczas poczynione rozważania prawne należy podkreślić, że w realiach niniejszej sprawy, Sąd Okręgowy, w celu dokonania kontroli prawidłowości zaskarżonej decyzji organu rentowego, musiał zatem w pierwszej kolejności zbadać, czy pomiędzy A. T. a S. P. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa S. P. w Ł. istotnie doszło do nawiązania i realizacji stosunku pracy w warunkach określonych w art. 22 § 1 k.p.

W tej sytuacji do Sądu należało przeprowadzenie oceny, czy analizowany stosunek prawny nosił konstytutywne cechy stosunku pracy.

W tym celu Sąd zbadał czy ubezpieczona osobiście świadczyła pracę podporządkowaną pracodawcy (pod kierownictwem pracodawcy) w sposób ciągły, odpłatny, na rzecz i ryzyko pracodawcy. Dokonanie powyższego ustalenia miało bowiem znaczenie dla objęcia wnioskodawczyni obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi: emerytalnym, rentowymi, chorobowym oraz wypadkowym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę.

Zdaniem Sądu, analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że A. T. w spornym okresie wykonywała pracę na rzecz płatnika składek w ramach zatrudnienia pracowniczego.

Załączona do akt przedmiotowej sprawy dokumentacja osobowo – płacowa A. T. została uznana przez Sąd jedynie jako przejaw formalnego zadośćuczynienia obowiązkowi płatnika składek będącego pracodawcą, nie mniej jednak okoliczność rzeczywistego wykonywania przez skarżącą pracy w ramach pracowniczego zatrudnienia musiała zostać poddana ścisłej weryfikacji w toku przeprowadzonego postępowania dowodowego.

Z poczynionych przez Sąd ustaleń wynika, iż firma płatnika składek S. P. współpracowała z C., zajmowała się sprowadzaniem z C. i dystrybucją galanterii damskiej: szalików, toreb, czapek i rękawiczek. A. T. znalazła ogłoszenie o pracę na portalu (...), wysłała za pośrednictwem ww. portalu swoje CV i po kilku dniach otrzymała telefon od płatnika z zaproszeniem na rozmowę, na którą udała się w dniu 10 stycznia 2022 roku. Wówczas płatnik składek zaproponował jej stanowisko pracownika biurowego, na którym miała zajmować się przyjmowaniem zamówień od klientów, zamawianiem towarów oraz rozwiązywaniem sporów w związku z zamówieniami.

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie potwierdził, że w dniu 11 stycznia 2022 roku doszło do zawarcia pomiędzy S. P. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa S. P. w Ł. a A. T. umowy o pracę na okres próbny od dnia 11 stycznia 2022 roku do dnia 31 marca 2022 roku na stanowisku pracownika biura w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem w kwocie 3.639,65 zł brutto miesięcznie. Z kolei, w dniu 1 kwietnia 2022 roku strony podpisały umowę o pracę do dnia porodu od dnia 1 kwietnia 2022 roku na stanowisku pracownika biura w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem w kwocie 3.639,65 zł.

Z ustaleń Sądu wynika, że płatnik składek zgłosił A. T. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych tj. emerytalnego, rentowych, chorobowego, wypadkowego i obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 11 stycznia 2022 roku, jako pracownika i składał za nią dokumenty rozliczeniowe od stycznia 2022 roku do kwietnia 2022 roku, w których wykazał pełny wymiar czasu pracy oraz obliczył i rozliczył za ww. składki na ubezpieczenia społeczne od miesięcznej podstawy ich wymiaru w wysokości: (...) – 2.024,01 zł, (...) – 2.547,77 zł, 03 i (...) – 0 zł.

Ponadto, jak wynika z dokumentów załączonych do akt sprawy płatnik składek wykazał okres nieobecności usprawiedliwionej skarżącej bez prawa do zasiłku od dnia 25 stycznia 2022 roku do dnia 1 lutego 2022 roku, wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy finansowane ze środków pracodawcy od dnia 21 lutego 2022 roku do dnia 17 marca 2022 roku oraz zasiłek chorobowy od dnia 18 marca 2022 roku do dnia 30 kwietnia 2022 roku.

Materiał dowodowy w sposób jednoznaczny wykazał wreszcie, że A. T. została faktycznie zatrudniona u płatnika składek i pracę na jego rzecz i pod jego kierownictwem wykonywała - w czasie pracy podejmowała czynności związane z zamawianiem towarów u kontrahentów zagranicznych, przyjmowała zamówienia na towary od polskich klientów, brała udział w inwentaryzacji oraz przygotowywaniu do tragów, a w ramach obsługi sklepu internetowego wprowadzała produkty do sklepu, przygotowywała produkty z zamówienia, pakowała je i wysyłała, kontaktowała się z kontrahentami za pomocą aplikacji W., pozostawała w kontakcie z firmami (...) działającymi na terenie Polski.

Ustalenia Sądu wykazują, że wnioskodawczyni wystawiała również faktury w programie Subiekt, w którym wybierała kontrahenta, wprowadzała towar oraz jego ilość, a nadto termin płatności, ustalany przez inne pracownice, na dowód czego do akt sprawy przedłożono faktury podpisane przez skarżącą, a czynności te wykonywała w Ł. przy ul. (...), nie świadczyła ona pracy w formie zdalnej, pracowała 8 godzin dziennie od poniedziałku do piątku, płatnik składek umożliwiał jej pracę w godzinach 7:00-15:00 lub 8:00-16:00.

Wprawdzie ubezpieczona przedstawiła Sądowi do wglądu jedynie listę obecności za miesiąc luty 2022 roku, nie mniej jednak świadkowie potwierdzili, iż A. T. przez wszystkie dni robocze tygodnia w czasie obecności w firmie płatnika składek realizowała stosunek pracy w pełnym wymiarze czasu pracy.

Dla stwierdzenia, że w treści stosunku prawnego występuje pracownicze podporządkowanie pracownika pracodawcy, z reguły wskazuje się na takie elementy jak: określony czas pracy i miejsce wykonywania czynności, podpisywanie listy obecności, podporządkowanie pracownika regulaminowi pracy oraz poleceniom kierownictwa, co do miejsca, czasu i sposobu wykonywania

pracy oraz obowiązek przestrzegania norm pracy, obowiązek wykonywania poleceń przełożonych, wykonywanie pracy zmianowej i stała dyspozycyjność, dokładne określenie miejsca i czasu realizacji powierzonego zadania oraz ich wykonywanie pod nadzorem kierownika itp. /II UK 202/18 - postanowienie Sądu Najwyższego - Izby Pracy z dnia 29 maja 2019 roku, Lex nr 2690798/.

Przyjęcie, że pracownik wykonuje pracę pod kierownictwem pracodawcy oznacza, że przejawy takiego kierownictwa będą mieć miejsce w trakcie realizacji procesu pracy. Pracodawca wskazuje zadania oraz proces ich realizacji. Wykonywanie poleceń jest fundamentem wzajemnych relacji między stronami stosunku pracy. Innymi słowy, istotą pracy umownie podporządkowanej jest możliwość codziennego konkretyzowania pracownikowi jego obowiązków, a w szczególności określania czynności mieszczących się w zakresie uzgodnionego rodzaju pracy i sposobu ich wykonywania. Przy tym, pracowniczego podporządkowania nie można utożsamiać z permanentnym nadzorem (obserwacją) przełożonego nad sposobem, czy też właściwym tempem wykonywanych czynności, wystarczy bowiem wskazanie zadania i zakreślenie terminu jego wykonania, a następnie kontrola jakości i terminowości wykonanej pracy. Istotne natomiast jest to, że pracownik nie ma samodzielności w określaniu bieżących zadań, ponieważ to należy do sfery pracodawcy organizującego proces pracy. Wyznaczanie osobie zatrudnionej w sposób jednostronny miejsca, w którym ma ona wykonywać pracę, a także określanie godzin jej pracy, wskazuje na istnienie cechy charakterystycznej dla umowy o pracę. Codzienne stawianie się do pracy, bez z góry określonych czynności do wykonania i realizowanie na bieżąco poleceń przełożonych, zwykle świadczy o wykonywaniu pracy pod kierownictwem pracodawcy /II PK 27/18 - wyrok Sądu Najwyższego - Izby Pracy z dnia 16 maja 2019 roku, Opublikowano: OSNP 2020/5/43/.

Konstatacja ta jest ważna, gdy założy się, że praca pod kierownictwem w myśl art. 22 § 1 k.p., jest jedną z najważniejszych cech w procesie typizacji charakteru stosunku prawnego łączącego strony /wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 1965 roku, III PU 28/64, OSNCP 1965, nr 9, poz. 157/.

Jak wynikało wprost z zeznań świadków M. Ż. oraz K. F. (1), pracę skarżącej nadzorował płatnik składek, wydawał wiążące ją polecenia oraz egzekwował wykonanie przez nią pracy.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Sąd ustalił, iż wnioskodawczyni mieszkała w S., dojeżdżała do pracy swoim samochodem. W czasie, kiedy A. T. wypełniała postanowienia zawartej umowy o pracę, mąż skarżącej dbał o dzieci – zaprowadzał je do przedszkola i stamtąd zabierał. A. T. – jak wynika z ustaleń - pracował wówczas zdalnie w (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. i posiadał ustną zgodę pracodawcy na odbiór dzieci z przedszkola w trakcie godzin pracy. Należy zatem stwierdzić, iż odwołująca tak zorganizowała swoje życie prywatne, by móc stawić się w pracy i zadośćuczynić nałożonym na nią obowiązkom.

W sprawie sporne pozostawało kto w czasie godzin pracy odwołującej korzystał z jej karty bankomatowej.

Jak wynika z ustaleń Sądu mąż skarżącej posiadający obywatelstwo Federacji Rosyjskiej - A. T. (nieposiadający w spornym okresie własnego konta bankowego w Polsce) używał karty bankomatowej swojej żony. Zestawienie lokalizacji świadka -wygenerowanej z telefonu jakim się posługiwał w tym czasie, potwierdzającej odbywanie podróży służbowych - z miejscami wypłat środków i dokonywania zakupów wykazało prawdziwość twierdzeń odwołującej w zakresie faktu, że w trakcie umówionych godzin pracy istotnie pracę tę świadczyła w siedzibie firmy płatnika.

Wobec powyższych ustaleń, nie można zarzucić wnioskodawczyni, iż w godzinach, w których powinna świadczyć pracę, dokonywała transakcji kartowych poza zakładem pracy.

W realiach niniejszej sprawy płatnik składek w spornym okresie czasu prowadził aktywną działalność gospodarczą generującą określone przychody i koszty. W 2021 roku uzyskał przychód w wysokości 1.392.846,50 zł, koszty wyniosły 1.256.019,16 zł, z kolei ostateczny dochód – 136.827,34 zł. Według podatkowej księgi przychodów i rozchodów, w

grudniu 2021 roku płatnik składek uzyskał łączny przychód w kwocie 1.503.085,85 zł, z kolei wydatki wyniosły – 402.547,15 zł. W styczniu 2022 roku przychód z działalności gospodarczej płatnika składek zamykał się w kwocie 77.935,12 zł, z kolei wydatki w kwocie 28.987,25 zł.

Zgodnie z załączonymi wydrukami potwierdzeń przelewów, wnioskodawczyni z tytułu zatrudnienia u płatnika składek otrzymała na konto bankowe następujące kwoty wynagrodzenia za pracę: za styczeń 2022 roku – 1.589,33 zł; za luty 2022 roku – 1.619,55 zł oraz 1.103,20 zł oraz za marzec 2022 roku – 3x 500,00 zł.

Zgromadzone w sprawie dowody potwierdziły, iż w dniu zawarcia umowy o pracę wnioskodawczyni niewątpliwie była w ciąży i posiadała wiedzę w tym przedmiocie.

W tym miejscu należy jednak podkreślić, że nawet gdyby wnioskodawczyni poinformowała płatnika składek o ciąży, ustawodawstwo polskie nie ukształtowało zakazu zatrudniania kobiet w ciąży, lecz przeciwnie - odmowa zatrudnienia kobiety tylko z tej przyczyny, że jest w ciąży, byłaby uznana za dyskryminację ze względu na płeć na podstawie art. 18^{3a} § 1 i art. 18^{3b} § 1 pkt 1 k.p. /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2006 roku, II UK 51/05, (...) Nr (...), s. 34/.

Wskazać także należy, że gdyby nawet w związku z ciążą wnioskodawczyni starała się poprzez zawarcie umowy z płatnikiem uzyskać tytuł do ubezpieczeń, to jej dążenie do uzyskania w ten sposób ochrony gwarantowanej pracowniczym ubezpieczeniem społecznym nie mogłoby zostać zakwalifikowane jako zmierzające do dokonania czynności sprzecznej z prawem albo mającej na celu obejście prawa. Przeciwnie, jest to zachowanie rozsądne i uzasadnione zarówno z osobistego, jak i społecznego punktu widzenia.

Podkreślić także należy, że przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych nie uzależniają skuteczności nawiązania stosunku pracowniczego od czasookresu trwania konkretnej umowy, a także od długości wcześniej przysługującej ochrony ubezpieczeniowej. Z powyższego wynika, że nagle przerwanie relacji z pracodawcą, bądź nieprzystąpienie do realizacji umowy o pracę w ustalonym czasie z powodu pogorszenia stanu zdrowia pracownika, nie może wpływać negatywnie na powstały stosunek ubezpieczenia społecznego i skutki z niego wynikające. Dla powstania wskazanych skutków konieczne jest bowiem skuteczne nawiązanie umowy o pracę. Skutku takiego nie rodzi zawarcie przez strony umowy o pracę bez woli jej realizacji, nawet jeżeli strony podejmują jakieś czynności, które mają na zewnątrz pozorować realizację umowy /por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 15 maja 2014 roku, III AUa 826/13, Lex nr 1493761/.

Organ rentowy nie przedstawił żadnego dowodu przeciwnego, zmierzającego do wykazania, że ubezpieczona nie podjęła i nie wykonywała umówionej rodzajowo pracy u płatnika składek od dnia 11 stycznia 2022 roku zgodnie ze sporną umową, a zatem uznać należy, że zarzut pozorności tej umowy okazał się bezzasadny.

Nie można przy tym uznać, zgodnie z powołanym orzecnictwem, iż zawarcie umowy o pracę z dnia 11 stycznia 2022 roku miało na celu obejście prawa.

Reasumując - wszystkie poczynione w toku postępowania dowodowego ustalenia faktyczne, w ocenie Sądu, wyraźnie wskazują, iż pomiędzy wnioskodawczynią A. T. a płatnikiem składek S. P. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa S. P. w Ł. powstał stosunek pracy, skutecznie realizowany, który doprowadził do ukształtowania się stosunku ubezpieczeniowego odwołującej. Wbrew twierdzeniu płatnika - skarżąca może bowiem legitymować się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w zakładzie pracy płatnika składek w kwestionowanym okresie w ramach ważnego stosunku pracy wynikającego z umowy o pracę zawartej w dniu 11 stycznia 2022 roku.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i stwierdził, iż A. T. – jako pracownik S. P. – podlega od dnia 11 stycznia 2022 roku obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych /t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265 z późn. zm./.

SSO Paulina Kuźma

I.S.